

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/109/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010235
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2314010235.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Vladimíra Tencera, vo veci odsúdeného Z. Z. o povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 21.05.2014, sp. zn. 29Nt/7/2014, na neverejnom zasadnutí dňa 11.09.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 402 odsek 2 Trestného poriadku z dôvodov § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného Z. Z. o povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Galanta sp.zn. 3T/123/2011. V odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal okrem iného na to, že skutočnosti, ktoré odsúdený uviedol v návrhu na povolenie obnovy konania sú totožné so skutočnosťami v zmysle jeho návrhu na povolenie obnovy konania, ktorý bol uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 26.06.2013, sp.zn. 1Nt/13/2013 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.09.2013 zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený. Namietal jeho správnosť a zákonnosť s tým, že v pôvodnom konaní mu bol uložený trest odňatia slobody za použitia asperačnej zásady v zmysle § 41 odsek 2 Trestného zákona v hornej polovici zvýšenej trestnej sadzby. Poukázal na zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj. 44/2013 zo dňa 26.11.2013 ako na novú skutočnosť, ktorá v čase podania pôvodného návrhu na povolenie obnovy konania dňa 02.05.2013 neexistovala. Zároveň poukázal na ustanovenie § 41b odsek 1 zák.č. 38/1993 Z.z. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol o návrhu na povolenie obnovy konania tak, že túto obnovu povolí a zároveň navrhol, aby po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania nebol vzatý do väzby.

Krajský súd na základe sťažnosti odsúdeného v zmysle § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania uvádza rovnaké skutočnosti ako v návrhu, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 26.06.2013 sp.zn. 1Nt/13/2013 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Trnava sp.zn. 3Tos/147/2013 zo dňa 24.09.2013, keď odvolací súd sťažnosť odsúdeného ako oneskorene podanú zamietol.

K sťažnostným námietkam odsúdeného je potrebné uviesť, že v súvislosti so znením Nálezu Ústavného súdu SR z 28.11.2012, vydaného pod sp.zn. PL. ÚS 106/2011 došlo k neprehľadnej právnej situácii

aj v dôsledku rôznych výkladov zo strany Ústavného súdu SR, ako aj z pohľadu rôznych výkladov jednotlivých súdov. Krajský súd však konštatuje, že na neverejnom zasadnutí pléna Ústavného súdu SR uskutočneného dňa 07.05.2014 bolo prijaté zásadné stanovisko, ktoré právny stav stabilizuje.

Na neverejnom zasadnutí pléna Ústavného súdu SR dňa 07.05.2014 bolo v bode III prijaté stanovisko za účelom zjednotenia praxe právnych názorov senátov Ústavného súdu SR ohľadom posudzovania podmienok pre povolenie obnovy konania, pričom plénum Ústavného súdu SR prijalo stanovisko, že bod II. bod 2 stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj. 44/2013 zo dňa 26.11.2013, ktoré súvisí s aplikáciou Nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 a týka sa asperačnej zásady, zabezpečuje dotknutým fyzickým osobám plnohodnotnú ochranu ich základných práv a slobôd a preto je v plnom rozsahu aplikovateľné nielen v konaniach pred všeobecnými súdmi ale aj v konaniach pred Ústavným súdom SR.

Z predmetného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 26.11.2013 okrem iného vyplýva, že ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozhodnutím, ktoré vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b odsek 1 zák.č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Z uvedeného dôvodu už súd nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 odsek 1 Trestného poriadku, ale obnovu konania povolí podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 41b odsek 1 zák.č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Za daného právneho stavu, možno konštatovať, že stanovisko Najvyššieho súdu SR z 26.11.2013 sp.zn. Tpj. 14/2013 možno aplikovať len v konaniach, kde ešte nebolo rozhodnuté o návrhu odsúdeného na obnovu konania v súvislosti s Nálezom Ústavného súdu SR PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012. Trestný poriadok vo všeobecnosti nepripúšťa rozhodovať 2 krát o tom istom, čo je vyjadrené nielen v ustanovení § 402 odsek 2 Trestného poriadku, ktorý sa týka konania o povolení obnovy konania, ale aj v ďalších ustanoveniach Trestného poriadku ako napríklad v ustanovení § 2 odsek 8 a v ustanovení § 9 odsek 1 písm.e/, v ktorých je premietnuté ustanovenie § 50 odsek 1 Ústavy SR.

Právoplatné uznesenie Okresného súdu Galanta zo dňa 26.06.2013 sp.zn. 1Nt/13/2013 predstavuje v prejednávanej veci prekážku veci rozhodnutej. Vzhľadom na túto skutočnosť, aj keď z iných dôvodov, bolo potrebné považovať napadnuté uznesenie súdu I. stupňa za správne, preto odvolací súd sťažnosť odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.